

ומתו, רביעאה אכל איבא וזרק קליפין וחי, כגוונא דא אתמר רבי מאיר רמוז מציא, תוכו אכל קליפתו זרק.

וכגוונא דאלין קליפין, אינון קושפין דחפין על הלכה, דאיהי מוחא מלגאו, ולית בר נש יכיל למיכל בנהמא דאורייתא, דאתמר בה עץ חיים היא (משלי ג יח), עד דזריק קושפין מהלכות, ואית הלכה דכל קושפין דילה אינון פאילנא, דקליפה דילה וקנה דילה ועציו ועלין ואיבא פלהון שוין למיכל, ועליה אתמר (שיר ד יד) נרד וכרפם וכו', ובגין דא לאו פל קשין שוין.

פקודא רביעאה במלת בראשית, דא אורייתא, דאתמר בה (משלי ח

כב) יהו"ה קנני ראשית דרפו, ודא שכנתא תתאה, דאיהי ראשית לנבראים, ואיהי אחרית לחכמה עלאה, ובגינה אתמר (ישעיהו מו

י) מגיד מראשית אחרית. כד אתנטילת מפתר אתקריאת עטרת תפארת, עטרה בראש כל צדיק, תגא דספר תורה, ובגינה אתמר פל המשתמש בתגא חלף, כד אתנטילת מהאי חכמה עלאה דאיהי ראשית, אתקריאת על שמה, וכד אתנטילת מבינה אתקריאת על שמה תבונה.

וכד אתנטילת מחסד, אתקריאת תורה שפכתב דאיתיהיבת מימינא, דכתיב (דברים לג יב) מימינו אש דת למו, וכד אתנטילת מגבורה אתקריאת תורה שבעל פה, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין, תורה שבעל פה מפי הגבורה ניתנה, ומתמן גבורים עומדים בפרץ, ולא יכיל למיקם בה אלא גבור במלחמתה של תורה, גבור ביצרו.

וביזמא תליתאה נחיתת לעמודא דאמצעיתא על ידי דמשה, הדא הוא

מהקלפות הללו ומתו, הרביעי אכל הפרי וזרק הקלפות וחי. כמו זה נאמר, רבי מאיר רמוז מציא - תוכו אכל, קלפתו זרק. וכמו שהקלפות הללו הם קשיות שמכסות על הלכה, שהיא מח מבפנים, ואין אדם יכול לאכל בלחם התורה, שנאמר בה עץ חיים היא, עד שזרק קשיות מהלכות, ויש הלכה שכל קשיותיה הם כאלן, שקלפתו וקנה שלו ועצים ועלים והפרי - פלם שוים למאכל, ועליו נאמר נרד וכרפם וכו', ולכן אין פל הקשיות שוות.

מצוה רביעית במלת בראשית זו תורה, שנאמר בה ה' קנני ראשית דרפו, וזו שכינה תחתונה, שהיא ראשית לנבראים, והיא אחרית לחכמה עליונה, ובגללה נאמר מגיד מראשית אחרית.

כשננטלה מפתר נקראת עטרת תפארת, עטרה בראש כל צדיק, הפתח של ספר תורה, ובגללה נאמר פל המשתמש בתגא חלף. כשננטלה מהחכמה העליונה הזו, שהיא ראשית, נקראת על שמה, וכשנטלה מבינה, נקראת על שמה - תבונה.

וכשננטלה מחסד נקראת תורה שפכתב, שנתנה מימין, שכתוב מימינו אש דת למו, וכשננטלה מגבורה נקראת תורה שבעל פה, שפך פרשוה בעלי המשנה, תורה שבעל פה מפי הגבורה נתנה, ומשם גבורים לעמד בפרץ, ולא יכול לעמד בה אלא גבור במלחמתה של תורה, גבור ביצרו.

וביום השלישי ירדה לעמוד

על ידי דמשה, הדא הוא